AUGUSTINUS
Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh. Seite 31v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26045
Copyright: Admont, Benediktinerstift

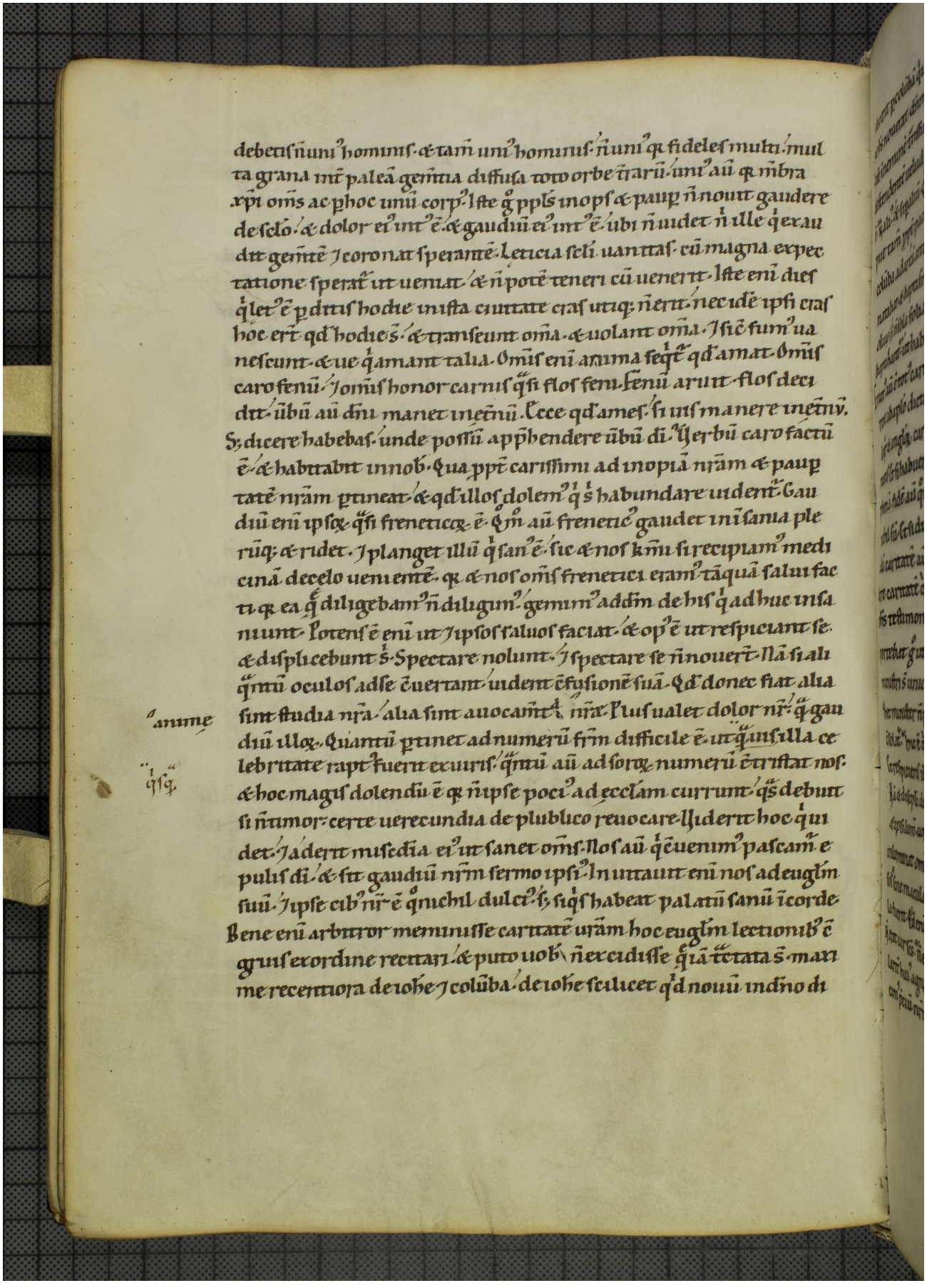

debetis n̄ uni⁹ hominis. & tam̄ uni⁹ hominis. n̄ uni⁹ q̄ fideles multi. mul
ta grana int̄ paleā gem̄tia diffusa toto orbe t̄rarū. uni⁹ aū q̄ m̄bra
xp̄i om̄s ac ꝑ hoc unū corp⁹. Iste g̊ ppl̄s inops & paup̄ n̄ nouit gaudere
de sc̄lo. & dolor ei⁹ int⁹ ē. & gaudiū ei⁹ int⁹ ē. ubi n̄ uidet n̄ ille q̄ exau
dit gem̄tē. Ꝛ coronat sperantē. Leticia sc̄li uanitas. cū magna expec
tatione sperat̄ ut ueniat. & n̄ potē teneri cū uenerit. Iste enī dies
q̄let⁹ ē ꝑditis hodie in ista ciuitate cras utiq; n̄ erit. nec idē ipsi cras
hoc erit qd̄ hodie s̄. & transeunt om̄a. & uolant om̄a. Ꝛ sic fum⁹ ua
nescunt. & ue q̄ amant talia. Om̄is enī anima seq̄t̄ qd̄ amat. Om̄is
caro fenū. Ꝛ om̄is honor carnis q̄si flos feni. Fenū aruit. flos deci
dit. ūbū aū d̄ni manet in ęt̄nū. Ecce qd̄ ames. si uis manere in ęt̄nū.
S; dicere habebas. unde possū app̄hendere ūbū di. Uerbū caro factū
ē. & habitabit in nob̄. Qua ꝓpt̄ carissimi ad inopiā nr̄am & paup̄
tatē nr̄am ꝑtineat. & qd̄ illos dolem⁹ q̄ s̄ habundare uident̄. Gau
diū enī ipsoꝝ q̄si freneticoꝝ ē. Q̄m aū frenetic⁹ gaudet in īsania ple
rūq; & ridet. Ꝛ plangit illū q̄ san⁹ ē. sic & nos k̄m̄i si recipiam⁹ medi
cinā de celo uenientē. q̄ & nos om̄s frenetici eram⁹ tāquā salui fac
ti. q̄ ea q̄ diligebam⁹ n̄ diligim⁹. gemim⁹ ad d̄m de his q̄ adhuc insa
niunt. Potens ē enī ut Ꝛ ipsos saluos faciat. & op⁹ ē ut respiciant se.
& displicebunt s̄. Spectare nolunt. Ꝛ spectare se n̄ nouerūt. Nā si ali
q̄ntū oculos ad se c̄uertant. uident c̄fusionē suā. Qd̄ donec fiat alia
sint studia nr̄a. alia sint auocam̄ta nr̄a. Plus ualet dolor nr̄. q̄ gau
diū illoꝝ. Quantū ꝑtinet ad numerū fr̄m difficile ē. ut q̄ uis illa ce
lebritate rapt⁹ fuerit ex uiris. q̄ntū aū ad soroꝝ numerū c̄tristat nos.
& hoc magis dolendū ē q̄ n̄ ipse poci⁹ ad ęcclam currunt. q̄s debuit
si n̄ timor. certe uerecundia de plublico reuocare. Uiderit hoc q̄ ui
det. Ꝛ aderit misc̄dia ei⁹ ut sanet om̄s. Nos aū q̄ c̄uenim⁹ pascam̄ e
pulis di. & sit gaudiū nr̄m sermo ipsi⁹. In uitauit enī nos ad eugl̄m
suū. Ꝛ ipse cib⁹ nr̄ ē q̄ nichil dulci⁹. s; si q̄s habeat palatū sanū īcorde.
Bene enī arbitror meminisse caritatē ur̄am hoc eugl̄m lectionib⁹ c̄
gruis ex ordine recitari. & puto uob̄ n̄ excidisse q̄ iā t̄ctata s̄. maxi
me recentiora de iohe Ꝛ colūba. de iohe scilicet q̄d nouū in d̄no di

anime

q̄sq̄